

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Наставно-научно вијеће

Број: 05-166/06
Дана, 18.04.2006. године

На основу члана 102. и 103. Закона о универзитету ("Сл. гласник Републике Српске", број 12/93) и члана 113. Статута Универзитета у Бањој Луци, Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници од 17.04.2006. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

Даје се сагласност на Одлуку Наставно-научног вијећа Медицинског факултета о избору др **МИЛОВАНА МИЛАНОВИЋА** у звање редовног професора на предмету Интерна медицина.

Образложење

Медицински факултет у Бањој Луци доставио је на сагласност Одлуку о избору др Милована Милановића у наставно звање – редовни професор.

Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници одржаној 17.04.2006. године утврдило је да је наведена Одлука у складу са одредбама Закона о универзитету и Статута Универзитета.

Сагласно члану 72, 102. и 103. Закона о универзитету, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

Достављено:

1. Факултету 2х
2. Архиви
3. Документацији

ПРЕДСЈЕДНИК
НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВИЈЕЋА
Академик проф. др Драгољуб Мирјанић

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈЛУЦИ

Република Српска
Универзитет у Бањалуци
Медицински факултет
Бањалука

Број: 0602-169/06
Датум: 04.04.2006.

ПРИМАЊЕНО: 12.04.2006.	
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ
05	166

На основу члана 72. и 77. Закона о универзитету ("Сл.гл.РС. бр. 12/93) и члана 71. и 105. Статута Медицинског факултета, Наставно-научно вијеће Факултета је на сједници одржаној 03.04.2006. године донијело

ОДЛУКУ

1. Проф.др Милован Милановић, бира се у звање редовног професора на предмету Интерна медицина.
2. Ова одлука ступа на снагу када на исту да сагласност Универзитет у Бањалуци.

Образложење

На расписани конкурс у листу "Глас Српски" пријавио се изабрани кандидат. Комисија за припремање приједлога за избор констатовала је да именовани испуњава услове и предложила да се изврши избор као у диспозитиву.

Стога је ННВ Факултета на сједници одржаној 03.04.2006. године донијело истовјетну одлуку.

Предсједник ННВ-а
проф. др Слободан Билбија

Универзитет у Бањалуци је својим актом бр: 05-_____/____ од _____ дао сагласност на ову одлуку.

Декан
проф. др Слободан Билбија

П.П. Против ове одлуке може се поднијети приговор Универзитету у Бањалуци у року од 15 дана од дана пријема.

НАСТАВНО-НАУЧНО ВЕЋЕ МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА

УНИВЕРЗИТЕТА У БАЊАЛУЦИ

БАЊАЛУКА

На основу одлуке Наставно-научног већа Медицинског факултета у Бањалуци број 0602-952/05 од 04.11.2005 године, Комисија за припремање предлога за избор наставника Проф. Др сци мед. МИЛОВАНА МИЛАНОВИЋА на предмету Интерна медицина у саставу:

Проф. др сци мед. Ђорђо Стојичић
Проф. др сци мед. Александар Милошевић и
Проф. др сци мед. Миодраг Остојић,

подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

СА МИШЉЕЊЕМ И ПРЕДЛОГОМ ЗА ИЗБОР

Проф. др сци мед. МИЛОВАНА МИЛАНОВИЋА у звање редовног професора
Медицинског факултета у Бањалуци

БИОГРАФСКИ ПОДАТЦИ

Проф. др сци мед. Милован Милановић је рођен 15.2.1936 године у Српској Мравици код Прњавора у чиновничкој породици, где је завршио Основну школу. Гимназију је завршио у Бањалуци 1955 године, а Медицински факултет у Београду 1961 године међу првим студентима своје генерације.

После завршеног факултета и одслуженог војног рока радио је у Дому здравља у Прњавору од 1962 до 1969 године, када је пријемом на специјализацију из Интерне медицине запослен на Интерној клиници у Бањалуци где је радио до краја радног века.

Интерну медицину је специјализовао у Бањалуци, део стажа на Клиници за болести срца и реуматизам у Сарајеву, где је положио специјалистички испит 19.1.1973 године. Радио као лекар и директор Дома здравља у Прњавору, шеф Реуматолошког одељења Интерне клинике у Бањалуци 12 година, вишегодишњи директор Клиничко-болничког центра у Бањалуци 1973 до 1987 и начелник Интерне клинике од 1990 до пензионисања.

Члан друштва лекара од 1962, вишегодишњи члан Удружења реуматолога Југославије, Европског и Светског удружења реуматолога, те пет година председник удружења реуматолога бивше БиХ. Од 1977 године члан Удружења Кардиолога Југославије, члан председништва кардиолога Југославије и бивше БиХ. Оснивач је удружења кардиолога Републике Српске.

Био је активни друштвени радник, члан бројних социјално-хуманитарних организација. У два мандата посланик Народне Скупштине бивше СР БиХ, 1967-1974, те посланик и први подпредседник Народне скупштине Републике Српске од оснивања до 1996.

Шеф катедре Интерне медицине Медицинског факултета од 1990 до 2001, сада Шеф катедре Интерне медицине Стоматолошког одсека Медицинског факултета у Бањалуци.

СТРУЧНА И НАУЧНА ДЕЛАТНОСТ

Учесник је првог конгреса лекара опште медицине са стручним радом у Опатији 1968 године. Активно је учествовао на VII, VIII и IX конгресу Реуматолога Југославије.

Научне и стручне радове излагао на VII, VIII, IX, X, и XI конгресу Кардиолога Југославије и Првом конгресу кардиолога Србије.

Био је члан организационог одбора X и XI конгреса Кардиолога Југославије, Првог конгреса кардиолога Србије, и Првог Конгреса ратне медицине у Бањалуци, те Научног одбора Првог конгреса Кардиолога Републике Српске у Бањалуци 2005 године.

Специјализовао Интерну медицину и положио специјалистички испит 19.1.1973. Постдипломске студије из Реуматологије завршио 1970 године, потом постдипломске студије и субспецијализацију из Кардиологије, 1977-1979 у Загребу, субспецијалистички испит из Кардиологије положио 28.12.1978.

Постдипломско усавршавање из медицинске рехабилитације, оцене телесног оштећења и радне способности срчаних болесника завршио на Медицинском факултету у Загребу 1979 године.

У делегацији здравствених радника Југославије 1979 године провео је 15-дневни обилазак рехабилитационих здравствених центара СССР (Русије, Грузије и Украјине).

Магистарски рад са темом «Поремећаји ритма срца у субмаксималним тестовима оптерећења» одбранио на Медицинском факултету у Загребу 1982.

Од 1984 године има звање примаријуса

Докторску дисертацију са темом «Асимптоматска исхемична болест срца и аритмије у субмаксималним тестовима оптерећења» одбранио на Медицинском факултету у Бањалуци 1990.

Као директор Клиничког центра у Бањалуци био је организатор и домаћин «Мајских сусрета Клиничких центара Југославије» 1986 године са веома повољно оцењеним уводним рефератом тога састанка «Нека запажања и искуства Клиничко-болничког центра у Бањалуци о месту и улози Клиничких центара у трансферу знања и технологије»

Учествовао је на X светском Конгресу кардиолога у Вашингтону 1986, те као позивни члан о трошку организатора Интернационалног семинара («Laboratory testing today and tomorrow, New York 1987») у Њујорку 1987

Био је активни учесник са стручним саопштењима на десетини стручних кардиолошких и реуматолошких секција бивше БиХ.

Са једним од уводних реферата «Asymptomatic ischaemic heart disease and arrhythmias during daily activities and submaximal exercises testing» суделовао је на Првом Југословенском симпозијуму са интернационалним учешћем о Асимптоматској исхемичној болести, инфаркту миокарда и наглој срчаној смрти, у Охриду 1989.

На Интерној клиници у Бањалуци је формирао Реуматолошко одељење 1972 године и први је на Интерну клинику увео дијагностичке методе стрес тестне електрокардиографије (ергометрије) и континуиране 24 сатне електрокардиографије (Холтер мониторинг).

Био је ментор десетинама лекара на специјализацији интерне медицине, испитивач у специјалистичким испитиним комисијама из интерне медицине, пнеуофтизиологије, медицине рада, опште медицине, ментор у више магистеријума и доктората наука, члан бројних комисија за оцену и одбрану магистеријума и доктората наука.

У настави на Медицинском факултету активно суделује од прве генерације студената медицине 1980 као стручни сарадник, виши асистент, од 1990 као доцент и од 1995 као ванредни професор Интерне медицине и Шеф катедре Интерне медицине 1990-2001, и шеф катедре Интерне медицине на Одсеку Стоматологије од 2001 до данас.

Носилац је научно-истраживачког пројекта одобреног још од СИЗ-а науке БиХ 1990 са темом «Асимптоматска исхемична болест срца у ризичних популација урбане средине града Бањалучке» који због познатих дешавања у БиХ није довршен, а због финасијских тешкоћа, осим неколико прелиминарних саопштења, за сада још стагнира.

Објавио је десетину рецензија монографија и уџбеника из интерне медицине и пулмологије.

Аутор је две монографије са рецензијом

«Асимптоматска исхемична болест срца» и

«Бронхијална астма одраслих»,

Објављене пре избора за ванредног професора

Коаутор уџбеника «Кардиологија» за постипломску наставу из Кардиологије, Катедре за кардиологију Медицинског факултета Универзитета у Београду, које оцењено као водећи уџбеник и капитално дело у овој области у свету 2000 године,

те коаутор Монографије «Други научни скуп о штитастој жлезди, Златибор 2000» Уредник Акад. Проф. др Иван Спужић. са рецензијама три академика

После избора за ванредног професора:

БИБЛИОГРАФИЈА

НАУЧНИ И СТРУЧНИ РАДОВИ

А: ПРЕ ИЗБОРА ЗА ДОЦЕНТА:

Милановић, М.: Прилог оцјени компаративне вредности соли злата, синтетских антималярика и д-пенициламина у терапији реуматоидног артритиса. Documenta rheumatologica Yugoslavica, 1978: 230-234.

Милановић, М., Стојичић, Ђ., Гороња, М. и др. Дијагностички и прогностички значај срчаних аритмија у тестовима оптерећења. Кардиологија, супл. 3 1989:27

Милановић, М., Стојичић, Ђ., Гороња, М.: Асимптоматска исхемична болест срца и аритмије у току дневних активности и субмаксималним тестовима оптерећења. Кардиологија, 1989:27-29

Стојичић, Ђ., Гороња, М., Милановић М., и др. Однос између ензимских промјена и тежине клиничке слике при акутном инфаркту миокарда. Scripta medica, XXIII, ½, 1988 (1991): 21

Мартиновић, С., Гороња, М., Стојичић, Ђ., Милановић М.: Клиничке корелације дијабетес мелитуса и холелитијазе. Лијечнички вијесник, Загреб, 1990:34-37.

Б: ПРЕ ИЗБОРА ЗА ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА: (после избора за доцента)

Максимовић, Д., Милановић, М. и Кезић, Ј.: Multiple Myeloma: Prognostic dependence of hypergammaglobulinaemia and chemotherapeutic schemes-twenty four experience. La Revista de INVESTIGATION CLINICA; sup. April 1994, Salvador.

Милановић М., Стојичић, Ђ., Гороња. М. и др. Асимптоматска исхемија «ледени брег» укупног исхемијског оптерећења популације. Кардиологија супл.1, 1995:113.

Гороња; М., Стојичић, Ђ., Милановић, М. и др. Клиничке и електрокардиографске карактеристике ширења акутног инфаркта миокарда постеро-латералне локализације лијеве коморе на десну комору. Scripta medica XXIV, 3/3 1991: 57.

Максимовић, Д., Милановић, М. и Кезић Љ.: Мултипли мијелом:
Прогностичка зависност клиничких стадијума и хемотерапијских схема.
Двадесетпетогодишње искуство. Билтен за хематологију, 1994:52.

Милановић, М. и Шкоро, М.: Дегенеративни реуматизам у амбулантној
реуматолошкој пракси. Scripta medica XXIV 3/3, 1988 (1991):53.

Гороња, М., Милановић, М., Стојичић, Ђ и др. Учесталост Акутног
инфаркта миокарда у ратним условима, лечених у КЈ Интерне клинике КБЦ Бања
Лука: Кардиологија, супл. 1., 1995:24

Гороња, М., Струпар, З., Милановић, М., Стојичић, Ђ. и др.: Наша прва
искуства у двогодишњој уградњи трајних пејсмејкера у рату:
Кардиологија супл. 1., 1995:108

Лазаревић, А., Гороња, М., Ђурђевић, М., Јанковић В., Стојичић, Ђ.
Милановић М., и др. Мухома pendulum racemosum atrii sinistri cordis. Left atrial
pedunculated polypoid мухома: Scripta medica, 1995:26 (29-31).

Милановић, М., Стојичић, Ђ., Гороња, М., и др. Асимптоматска исхемија
миокарда у ризичних популација, као знак активности исхемичне болести срца.
Први конгрес кардиолога Србије, 1992:26 (058)

МОНОГРАФИЈЕ:

Милановић, М. и Јанковић, С. Асимптоматска исхемична болест срца
Глас Српски, 1995; 1-134.

Јанковић, С. и Милановић, М.: Бронхијална астма одраслих.
Народна универзитетска библиотека «Петар Кочић», Бања Лука, 1995: 1-83.

В.: ПОСЛЕ ИЗБОРА ЗА ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

1. Керић, Љ., Вулић, Д., Милановић, М, Мркобрада Н., Крнега, М., Обрадовић,
С., Бегенешкић, М, и Чекић, Л:

Процјена терапијске дјелотворности најниже дозе Аторвастатина на липидне
параметре код пацијената са високим коронарним ризиком или са коронарном
болешћу и хиперлипидемијом.

Конгрес у Сиднеју 05-09.05.2002

Journal of the American College of Cardiology, May 1, 2002, Volume 39, No 9
Supplement, 143 В.

6.

Аутори су утврдили да најнижа доза аторвастатина у дугорочној терапији ефикасно снижава укупни холестерол и ЛДЛ, а за више од трећине лечених болесника довољна је са постизање циљних вредности ЛДЛ. Наши резултати су у потпуној сагласности са резултатима великих студија (4С, CARE, WOSKOP), из чега се може тврдити да дугорочна терапија са минималним дозама аторвастатина би могла смањивати ризик за настанак нових коронарних догађања, те кардиоваскуларни морбидитет и морталитет.

К 32

2. Мркобрада, Н., Родић, Д., Милановић, М., Лакић, Љ., Унчанин, Д., и Петковић, М.

Бијели лук и холестерол у серуму

Актуелности из Неурологије, психијатрије и граничних подручја, Нови Сад, 2000 VIII, бр. 1 23-32.

Циљ студије је био да се оцени ефект узимања белог лука у лечењу хиперхолестеролемије, у успоредби са ефектом Аторвастатина и контролном групом. Испитане су 3 групе испитаника, прва са 3 чешња белог лука, друга 10-20 мг. Аторвастатина и плацебо група са табл. Б витамина. Ефекат белог лука на укупни холестерол је нешто слабији него ефекат Аторвастатина, на ЛДЛ и триглицериде подједнак, а бели лук доводи до већег пораста ХДЛ холестерол него Аторвастатин.

К-32

3. Поповић-Пејичић, С., Тодоровић-Ђилас, Љ., Милановић, М., Стојичић, Ђ., Пантелинац, П.:

Кардиоваскуларна аутономна неуропатија у зависности од типа дијабетес мелитуса и корелација са дијабетичним микроваскуларним компликацијама
Scripta medica, 1999; 30 (2) 53-58.

Кардиоваскуларна аутономна неуропатија је хронична компликација шећерне болести, која често протиче асимптоматски, а праћена је великим морталитетом што захтева њено рано дијагностиковање. Аутори су утврдили постојање и степен изражености кардиоваскуларне аутономне неуропатије у зависности од типа шећерне болести и њену повезаност са дијабетичним микроваскуларним компликацијама.

К-32

4. Мркобрада, Н., Милановић, М., Унчанин, Д., Лазаревић, А., Милановић, Н., Добровољски, А.:

Десетогодишња болничка инциденција Акутног инфаркта миокарда у општини Бања Лука.

Scripta medica 1998:29 (2) 77-80.

Инциденција акутног инфаркта миокарда и преваленција коронарне болести,

7.

према резултатима рада је била мања у нашим условима у односу на резултате аутора у Југославији и свету. Разлози су вишеструки, сигурно значајан је проблем неефикасне прве помоћи где значајан број умире пре доласка на клинику, бива регистрован под другим дијагнозама, и специфичних услова живота у ратним годинама. Инциденција АИМ у предратним годинама била виша него у ратним и поратним, вероватно и због предратне психозе и ратним превирањима, великих флукуација становништва, живота у збеговима, као и егзодуса дела становништва и мањкавости статистичких евиденција уопште.

К-33

5. Мркобрада, Н., Стојичић, Ђ., Милановић, М., Унчанин, Д, Добровољски, А., Милановић, Н.

Аторвастатин редукује повишени холестерол
Медицински спектар, II, 3-4, 2000, 77-83

Аутори су оцењивали ефикасност и сигурност употребе аторвастатина у лечењу хиперхолестеролемије у срчаних болесника, приоменом мале дозе од 10 мг. дневно, током осам недеља, у поређењу са контролном групом на плацебо терапији. Приказани резултати су потврдили значајан учинак на ниво холестерола, на снижење ЛДЛ и повишење ХДЛ, без знакова оштећења функције јетре и других органа у испитиваном периоду.

К 32

6. Пејичић, С., Тодоровић-Ћилас, Јб. Милановић, М.:

Characteristics of Autonomic Neuropathy of Cardiovascular System depending on the Type of Diabetes,
14 European Congress on Obesity, Athens, June 1-4, 2005
Obesity reviews, Vol. 6, sup. 1:179.

Аутори са приказали карактеристике кардиоваскуларне неуропатије у зависности од типа дијабетеса и корелацију са дијабетичним микроваскуларним компликацијама. Приказали су и значај регулације дијабетеса и значај дијагностике хроничних дијабетичних компликација у дневној клиничкој пракси

К 32

7. Поповић-Пејичић, С, и Милановић, М.

Вредности примене кардиоваскуларних тестова у дијагностици дијабетесне кардиоваскуларне аутономне неуропатије.
Трећи конгрес кардиолога Србије са међинардним учешћем, Београд 2000
Кардиологија, супл. 1 2000:79

Аутори су приказали место и вредност примене кардиоваскуларних тестова у постојању и степену изражености аутономне неуропатије кардиоваскуларног система у зависности од типа дијабетеса. Свим испитаницима (3 групе по 30 испитаника) су урађени кардиоваскуларни динамски тестови (5 тестова) којима је

цењено постојање и степен изражености кардиоваскуларне аутономне неуропатије.

К 32

8. Милановић, М, Стојичић, Ђ., Гороња М., Мркобрада, Н., Милановић, Н.
Асимптоматска исхемија «ледени брег» укупног исхемијског оптерећења
популације
Scripta medica, 1996, vol. 27 (1): 21-24

Епизоде асимптоматске исхемије су на стрес тесту, посебно на Холтер
мониторингу, биле приближно три пута чешће и трајале су значајно дуже од
симптоматских исхемија са АП. Носиоци мултиплих РФ (ризичних фактора) су
имали приближно исте манифестације АИБС као и коронарни болесници, што их
сврстава у високо ризичне популације. Број асимптоматских епизода и њихово
трајање указује да је АИБС правило, а не изузетак, да представља већи, невидљиви
део, «ледени брег» укупног исхемијског оптерећења популације

К 32

9. Мркобрада, Н., Милановић, М., Стојичић, Ђ., Гороња, М:
Низак ниво магнезијума у пијаћој води, фактор ризик у настанку акутног инфаркта
миокарда.
Scripta medica, 1996: 27(2) 71-74

Аутори су испитивали узицај висине магнезијум јона у пијаћој води као значајнији
ризични фактор у настанку коронарне болести и АИМ. Упореджени су резултати
са сличним студијама у нас и свету.

К 32

10. Пејичић-Поповић, С., Милановић, М.:
Функција штитасте жлијезде са старењем
Други научни скуп о штитастој жлезди, Српска академија наука и уметности,
Медицински факултет Београд, Институт за штитасту жлезду Златибор,
Зборник сажеатака, стр. 9.
Приказан је значај одређивања вредности хормона штитњаче, специфичност налаза
у односу на доб и пол испитаника, постојећу болест, нутрициони и ментални
статус, те евентуалну терапију лековима и једним контрастним средствима који
могу да утичу на резултате тестова.

К 52

11. Милановић, М. носилац пројекта и група аутора Интерне клинике и КЦ
Бањалука Медицинског факултета Бањалука, Медицинске електронике Бањалука.
Асимптоматска исхемијска болест срца у ризичних популација урбане средине
града Бањалуке.

Научно истраживачки пројект започет пре више година, још у току, због
тешкоћа у финансирању, са планом да се њега укључи и Академија наука РС.

Научно истраживачки пројект осветљавања проблема ИБС угрожених популација са циљем предлагања мера заштите здравља и превенције оболевања од најчешће масовне назаразне болести савременог човека.

КЊИГЕ И МОНОГРАФИЈЕ

1.

Милановић, М., Стојичић, Ђ., Милановић, Н.:
Кардиоваскуларна оболења код жена Поглавље 17. (17.17):2060-2063 У:
Недељковић, С., Кањух, В., Букотић, М.: КАРДИОЛОГИЈА, Треће издање, 2000
Медицински факултет Универзитета у Београду,
Катедра кардиологије
Уџбеник за постдипломску наставу.

Аутори су обрадили специфичности кардиоваскуларних оболења код жена. У многоме слични, мушкарци и жене са обољењима коронарних артерија показују јасно уочљиве и клинички значајне разлике у епидемиологији, клиничкој слици, дијагнози, прогностички, третману и превенцији. Клинички приступ се потенцијално значајно мења како расту докази који указују да је естроген један од најмоћнијих расположивих кардиоваскуларних лекова. Да се схвате и разумеју фундаментални механизми веза ових хормона са кардиоваскуларним системом и да се они оптимално примене у терапији потребна су нова и додатна сазнања. Аутори су конфронтирали сопствена искуства са искуствима светских познатих стручњака из ове области.

К-11

2.

Поповић-Пејичић С., Милановић, М.:
Функција штитне жлезде са старењем
У Спужић И.: Монографија: Други научни скуп о штитастој жлезди-Златибор 2000
Београд 2001: 285-295
Уредник Академик Проф. др Иван Спужић.
Рецензенти: Академик Љубисав Ракић,
Академик Блада Пантић и
Академик Војислав Петровић.

Старењем се мењају неуроендокрина регулација, као и молекуларно-биолошка својства ћелија, а хормони штитњаке у томе имају изузетно значајно место. Годинама је клиничарима и научницима била загонетна веза између старења и промена вредности хормона штитњаке. Фасцинирајућа идеја могућег постојања везе између старења и смањења секреције хормона штитњаке, била је изазов многим истраживачима који су вршили испитивања последњих деценија.

С обзиром на потпуно контроверзне резултате досадашњих истраживања аутори су покушали утврдити:

Утицај старења на вредности тиреоидних хормона

Очуваност функције осовине хипоталамус-хипофиза-штитњака са старењем
Конфронтирани су сопствени резултати са литературним подацима сличних испитивања у свету.

К-21

Табеларни преглед научно истраживачког рада кандидата

Резултат	Ознака Кеофиц.	Број радова		Укупно бодова		
		Пре избора	После избора	Пре избора	После избора	
Истак. монографије међунар. значаја	K 11	6	0	1	0	6
Монографије национал. значаја	K 13	3	2	0	6	0
Рад у водећем часопису међународ. значаја	K 31	4	1	0	4	0
Прегл. чланак у часопису међун. значаја (погл.у мон)	K 21	5	0	1	0	5
Рад у часоп. међунар. значаја	K 32	2	0	8	0	16
Рад у часопису национ. значаја	K 33	1,5	17	1	25,5	1,5
Стручни рад у часопису националног значаја	T 52	1,5	8	1	12	1,5
Радови саопштени на скупу национ. значаја	T 54	0,2	10	6	2	1,2
Одбрањена докторска дисертација	K 61	4	1	0	4	0
Одбрањена магистарска теза	K 62	2	1	0	2	0
	УКУПНО		40	12	55,5	31,2

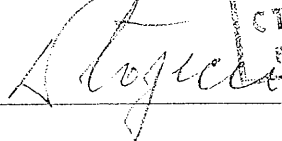
МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ

На основу свих изнесених података о кандидату, познавајући његов целокупни досадашњи стручни, научни, наставно-едукативни рад, Комисија једногласно закључује да проф. др сци мед. Милован Милановић испуњава све услове утвђене у Закону о Универзитету (Сл. Гласник РС бр. 12/93) и Статуту Медицинског факултета у Бањалуци да се бира у звање редовног професора на катедри Интерне медицине.

Чланови комисије са посебним задовољством предлажу Наставно-научном већу Медицинског факултета, Универзитета у Бањалуци, да проф. др сци мед. Милована Милановића изабере у звање редовног професора на Катедри Интерне медицине Медицинског факултета у Бањалуци.

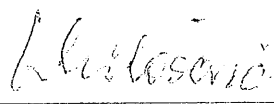
Чланови комисије:

1. Проф. др Ђорђо Стојичић

ПРОФ. ДР. АКАД. СММ.
СТОЈИЧИЋ ЂОРЂО
ИНТЕРНИСТА – БАЊАЛУКА

2. Проф. др Александар Милошевић

3. Акад. проф. др Миодраг Остојић

